Dosar nr. 2-26061/2023
(2-23177145-12-2-12122023-1)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

26 iunie 2024 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Centru), instanța compusă din:

Președinte ședință, judecător Tatiana Sîrcu
Grefier Nicoleta Calinicenco

cu participarea: reprezentantului reclamantului ***** - avocatul Melinteanu Călin, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 1963147 din 07 decembrie 2023; reprezentantului pîrîtului Ministerul Justiției al Republicii Moldova - Vicol Alexandru, împuternicit în baza procurii nr. 64 din 16 mai 2023; reprezentantului intervenientului accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova - Oganesean Armen, împuternicit în baza procurii nr.17/17 din 27 februarie 2024;
în lipsa: reclamantului *****, procedura de citare fiind respectată,

examinînd în ședință publică cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către avocatul Melinteanu Călin, în interesele reclamantului ***** împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu participarea intervenientului accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei

1. La 12 decembrie 2022, reclamantul *****, prin intermediul reprezentantului său – avocatul Călin Melinteanu, împuternicit în baza mandatului seria MA nr.1963147 din 07 decembrie 2023, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului cauzat (f.d. 2-8).
2. În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului a menționat că, la data de 26 decembrie 2019, de către Procuratura Orhei a fost pornită cauza penală nr.2019270845, în baza elementelor infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(2) lit. b) Cod Penal.

3. Susține reclamantul că, la data de 04 august 2020, prin Ordonanța Ofițerului de urmărire penală *****, reclamantul a fost recunoscut în calitate de bănuit în cadrul cauzei penale menționate. Ulterior la 25 septembrie 2020, prin Ordonanța Procurorului *****, a fost dispusă clasarea dosarului penal cu scoaterea de sub învinuire a reclamantului.

4. Consideră că, contrar faptului că ordonanța de clasare a fost una perfect legală, la data de 28 iulie 2022 a fost dispusă reluarea urmăririi penale și respectiv, recunoașterea repetată a reclamantului în calitate de învinuit. Ulterior, prin Ordonanța procurorului în Procuratura raionului Orhei, ***** din 13 august 2021, a fost dispusă scoaterea integrală de sub urmărirea penală a cetățeanului ***** ***** din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

5. Reprezentantul reclamantului pretinde în aceste condiții că, ***** neîntemeiat a fost recunoscut în calitate de bănuit cu data de 04 aprilie 2020 și pînă la 13 august 2021. Reieșind din prevederile art.6 lit. b) al Legii nr.1545 din 25 februarie 1998, repararea prejudiciului apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală, condiție care este întrunită în speță dată.

6. În același timp menționează că, prin acțiunile ilegale ale organului care a exercitat urmărirea penală, reclamantului i-a fost încălcat dreptul fundamental la viața privată, la libertate și dreptul de a nu fi urmărit penal ilegal, fiindu-i cauzat prejudiciul moral. Totodată, fiind mereu o persoană corectă și onestă, în urma acțiunilor organului de urmărire penală a avut retrăiri și stresuri, cu consecințe drastice pentru sănătate. La fel și imaginea reclamantului a fost grav afectată, fiind deseori înjosit și evitat de colegii de serviciu.

7. Totodată contată că, urmărirea penală în privința lui *****, în care a avut calitatea de învinuit a durat peste un an.

8. Reprezentantul reclamantului invocînd dispozițiile din *Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești*, jurisprudența CtEDO și practica națională, a solicitat: admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul reclamantului a prejudiciului moral cauzat în sumă de 120 000 lei; cheltuieli de asistență juridică suportate în prezența cauză în mărime de 4 500 lei.

9. Reprezentantul pîrîtului Ministerului Justiției, Vicol Alexandru, împuternicit în baza procurii nr. 64 din 16 mai 2023, a depus referința prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

10. În referința depusă, reprezentantul pîrîtului menționează că, prin prisma Legii nr. 1545 persoana are dreptul să solicite despăgubire în situația cînd aceasta a fost recunoscută în calitate de învinuit, fiind condamnată, iar ulterior, în privința sa a fost emisă sentința de achitare. Anume în astfel de situații se poate invoca că persoana a fost într-adevăr atrasă la răspundere penală. Mai mult ca atît, pentru a fi în prezența unei acțiuni civile întemeiate, nu este suficient de a fi întrunite doar prevederile art.6 din Legea nr. *1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor*

judecătorești, dar este necesară și întrunirea dispozițiilor prevăzute de art.3 alin.(1) din aceeași lege care indică că, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare.

11. Respectiv, consideră că prezenta acțiune civilă este neîntemeiată, în condițiile în care, conform prevederilor enunțate rezultă că, nu orice acțiune a organelor de drept și judecătorești atrage răspunderea Statului, la caz, în lipsa unor constatări privind ilegalitatea măsurilor întreprinse de către organul de urmărire penală. Mai mult, pe durata acțiunilor procesuale aferente cauzei penal, reclamantului nu i-au fost încălcate drepturile procesuale, cît și la materialele cauzei nu există nici o probă concludentă, pertinență, utilă și veridică în confirmarea faptului actele procedurale emise în privința reclamantului de către organul de drept sunt calificate ca ilegale.

12. Conchide că, recunoașterea persoanei în calitate de bănuit și/ sau învinuit este o măsură procesuală prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică în vederea stabilirii adevărului, are un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea în cadrul desfășurării urmăririi penale. Astfel, susține că pretenția reclamantului privind încasarea prejudiciului moral constituie o solicitare nefondată.

13. Reprezentantul intervenientului accesoriu Procuratura Generală, Armen Oganesean, împuternicit în baza procurii nr. 18/18 din 01 martie 2023 (f.d.72) și nr.18/17 din 27 februarie 2024 (f.d.d.85), a depus referința (f.d.69-71), prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

14. Reprezentantul intervenientului menționează în referință că, din cererea de chemare în judecată, pretențiile formulate de către *****, nu denotă că acestuia i s-a cauzat un prejudiciu material sau moral prin acțiunile organului de urmărire penală, nefiind aduse argumente concrete, explicite și convingătoare în acest sens. Afirmația precum că ***** ar fi fost recunoscut în calitate de bănuit ilegal, este lipsită de suport legal, deoarece ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit a fost emisă în baza probelor existente la acel moment care au stat la baza bănuielii rezonabile precum că ***** a comis infracțiunea imputată, iar această stare de fapt nu presupune existența aceluiași cumul de probe care stă la baza unei învinuiri. Prin urmare, invocă că nu sunt premise verosimile a considera că ar fi fost comise acțiuni cu intenție sau culpă gravă, îndreptate împotriva actului de justiție sau a ordinii publice. Or, la faza de urmărire

penală, aplicarea legii și, dacă este cazul, puterea de apreciere a oportunității încetării sau a clasării cauzei penale de către procuror presupune independența și autonomia acestuia în procesul de luare a deciziilor

15. Totodată, invocă că legătura de cauzalitate între pretinsa încălcare și prejudiciul urmează a fi probată de către reclamant, iar cazurile de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală și ale procuraturii sunt prevăzute exhaustiv în dispoziția art.3 din Legea nr. *1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești* și, nici una din condițiile enumerate supra nu este incidentă în justificarea pretențiilor reclamantului.

Explicațiile părților

16. În cadrul ședinței de judecată, **reprezentantul reclamantului *******, avocatul Călin Melinteanu, împuternicit în baza mandatului seria MA nr.1963147 din 07 decembrie 2023, a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea integrală a acțiunii conform temeiurilor de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată

17. **Reprezentantul intervenientului accesoriu Procuratura Generală**, Armen Oganesean, împuternicit în baza procurii nr. 18/18 din 01 martie 2023 (f.d.72) și nr.18/17 din 27 februarie 2024 (f..d.85), a susținut cele înserate în referință și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

18. **Reprezentantul pîrîtului Ministerul Justiției al Republicii Moldova,** Vicol Alexandru, la etapa examinării în fond a cauzei, nu s-a prezentat, însă a depus referință la cerere de chemare în judecată. Audiind poziția participanților în proces, instanța de judecată, în temeiul art. 206 alin.(3) *Codul de procedură civilă*, a dispus examinarea cauzei în lipsa reprezentantului pîrîtului Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

19. **Reclamantul *******, fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei, nu s-a prezentat, însă a fost reprezentat de către un avocat, fapt pentru care instanța, în temeiul art. 205 și 206 din *Codul de procedură civilă*, a dispus examinarea cauzei în lipsa reclamantului *****.

Constatările și aprecierea instanței

20. Analizând materialele cauzei prin prisma art. 130 din *Codul de procedură civilă* în coraport cu normele legale incidente speței, audiind participanții la proces, instanța de judecată concluzionează că acțiunea urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

21. Articolul 2007 alin. (1) lit. b) din *Codul civil* prevede că, prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri: aplicare ilegală, în calitate de sancțiune contravențională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunității.

22. Conform art. 2036 alin. (1)-(3) din *Codul civil*, în cazul în care persoanei i s-a cauzat

un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.

23. Din art. 2037 alin. (1) și (2) din *Codul civil*, se desprinde că, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

24. Potrivit art. 3 alin. (1) și alin. (2) din *Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești* (în continuare – *Legea nr. 1545/1998*), în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare.

25. Articolul 6 din *Legea nr. 1545/1998* prevede că, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art. 313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită

activitate specială de investigaţii.

26. În corespundere cu art. 13 alin. (1) din *Legea nr. 1545/1998*, repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c) - g) şi în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul cînd prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreţinut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenţionale de către alte organe decît instanţa de judecată se repară de către aceste organe.

27. Instanța de judecată consideră necesar de a nota faptul că, normele juridice sistematizate în ramuri de drept nu sunt izolate ci corelează între ele, aflîndu-se într-o interconexiune sistemică unitară, iar interpretarea și aplicarea acestora derulează în sensul în care produc efecte juridice și nu viceversa. Astfel, normele juridice conținute în *Legea nr. 1545/1998* au punte de legătură cu celelalte norme de drept și formează în ansamblu un cadru de reglementare unic ce guvernează raporturile juridice inițiate de legea vizată.

28. Prin urmare, art. 13 din *Legea nr. 1545/1998* nu poate fi privit ca o normă lipsită de efecte juridice inaptă să confere beneficiarilor dreptul de a cere repararea prejudiciului cauzat de organele de drept, pe motiv că, ipoteza menționată în această prevedere legală nu este reflectată în art. 3 și art. 6 din legea disputată or, o asemenea abordare vine în contradicție cu principiul legalității care prevede că, norma de drept în vigoare produce efecte juridice pînă la încetarea ei în condițiile prevăzute de lege (abrogare, expirarea termenului, cădere în desuetudine etc), iar destinatarii legii pot beneficia în deplină măsură de mecanismele oferite în acest context.

29. Din materialele cauzei instanța de judecată constată, că la data de 26 decembrie 2019, prin Ordonanță privind pornirea urmăririi penale din 26 decembrie 2019, de către organul de urmărire penală reprezentat de ofițerul de urmărire penală al SUP a IP Orhei, inspector superior *****, s-a dispus pornirea urmăririi penale conform semnelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art.27; 190 alin.(2) lit. b) Cod penal al Republicii Moldova (f.d.10-11), iar prin Ordonanță al organului de urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Orhei din 04 august 2020, ***** ***** a fost recunoscut în calitate de bănuit în cauza penală numărul 2019270845 privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.27; 190 alin.(2) lit. d) Cod penal și notificarea lui despre acest fapt. (f.d.12-13). Ulterior, la 25 septembrie 2020 procuror în procuratura raionului Orhei, *****, a emis Ordonanța prin care a dispus a-l scoate integral de sub urmărirea penală în cauza penală nr.2019270845 pe cet. ***** *****, bănuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 190 alin.(2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii (f.d.14 – 28).

30. Prin Încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 09 februarie 2021 (f.d.29-35), s-a admis plîngerea petiționarului ***** împotriva ordonanței procurorului în Procuratura Orhei, ***** din 25 septembrie 2020 privind scoaterea persoanei de sub urmărire penală și clasarea procesului penal și a ordonanței Procurorului - șef al Procuraturii raionului Orhei, ***** din 18 ianuarie 2021. S-a declarat nulă ordonanța

privind scoaterea persoanei de sub urmărirea penală și clasarea procesului penal, emisă de procurorul în Procuratura raionului Orhei, ***** din 25 septembrie 2020. S-a declarat nulă ordonanța procurorului adjunct al Procurorului-șef al Procuraturii raionului Orhei, ***** adoptată la 18 ianuarie 2021, în ordine de control ierarhic superior, prin care a fost respinsă plîngerea petiționarului *****, împotriva ordonanței din 25 septembrie 2020. S-a obligat procurorul de a relua investigațiile în cadrul procesului penal nr.20190270845 și a lichida omisiunile și încălcările depistate ale drepturilor și libertăților omului.

31. La 28 iunie 2021, prin Ordonanța procurorului-șef al Procuraturii raionului Orhei, *****, s-a dispus reluarea urmării penale în cauza penală numărul 2019270845 (f.d.36-37), iar în temeiul Ordonanței Procurorului în Procuratura raionului Orhei, ***** (f.d.38-57), s-a dispus scoaterea integrală de sub urmărirea penală în cauza penală nr.2019270845 pe cet. ***** *****, bănuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 190 alin.(2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

32. Din circumstanțele descrise, instanța de judecată concluzionează că, *Legea nr. 1545/1998* reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale de organele de urmărire penală, precum și de instanțele judecătorești, dar angajarea răspunderii statului pentru recuperarea prejudiciului cauzat prin aceste acțiuni survine doar în cazurile strict prevăzute de lege. Respectiv, nu orice acţiuni ale organelor de drept, chiar și ilegale, atrag răspunderea statului.

33. Astfel, art. 6 lit. b) din *Legea nr. 1545/1998* instituie dreptul persoanei la repararea prejudiciului în condițiile: scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare. S-a stabilit că, la 25 septembrie 2020, a fost emisă Ordonanța prin care s-a dispus a-l scoate integral de sub urmărirea penală în cauza penală nr.2019270845 pe cet. ***** *****, bănuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 190 alin.(2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii (f.d.14 – 28). Deși prin Încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 09 februarie 2021, s-a admis plîngerea petiționarului ***** împotriva Ordonanței procurorului în Procuratura Orhei, ***** din 25 septembrie 2020 privind scoaterea persoanei de sub urmărire penală și clasarea procesului penal și a ordonanței Procurorului - șef al Procuraturii raionului Orhei, ***** din 18 ianuarie 2021. S-a declarat nulă ordonanța privind scoaterea persoanei de sub urmărirea penală și clasarea procesului penal, emisă de procurorul în Procuratura raionului Orhei, ***** din 25 septembrie 2020. S-a declarat nulă ordonanța procurorului adjunct al Procurorului-șef al Procuraturii raionului Orhei, ***** adoptată la 18 ianuarie 2021, în ordine de control ierarhic superior, prin care a fost respinsă plîngerea petiționarului *****, împotriva ordonanței din 25 septembrie 2020, în temeiul Ordonanței Procurorului în Procuratura raionului Orhei, ***** din 13 august 2021, s-a dispus repetat scoaterea integrală de sub urmărirea penală în cauza penală nr.2019270845 pe cet. ***** *****, bănuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 190 alin.(2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

34. Concomitent, instanța conchide că, se poate pretinde la repararea prejudiciului cauzat de către stat doar în cazul prevăzut la art. 3 alin. (1) din *Legae nr. 1545/1998* și anume: reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală; condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii; efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată; efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei; ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare.

35. Prin urmare, cu referire la prevederile legale expuse supra se constată că, reclamantul ***** nu a fost supus unei acțiuni inserate imperativ în conținutul dipsoziției articolului 3 al Legii menționate. Din aceste considerente, nu poate pretinde la repararea prejudiciului cauzat de către stat.

36. În altă ordine de idei, reclamantul susține că prin acțiunile ilegale ale organului de urmărire penală i s-a încălcat dreptul fundamental la viața privată, la libertate și la dreptul de a nu fi urmărit penal ilegal.

37. În susținerea poziției sale, reclamantul nu a prezentat probe care confirmă circumstanțele invocate. La materialele cauzei nu au fost anexate acte care atestă ilegalitatea acțiunilor organului de urmărire penală. Or, în baza articolului 218 *Cod de procedură penală,* instanţa de judecată, constatînd în procesul de judecată fapte de încălcare a legalităţii şi a drepturilor omului, o dată cu adoptarea hotărîrii, emite şi o încheiere interlocutorie prin care aceste fapte se aduc la cunoştinţa organelor respective, persoanelor cu funcţie de răspundere şi procurorului.

38. Respectiv, în baza prevederilor legale citate mai sus, în consonanță cu art. 118 alin. (1) *Cod de procedură civilă,* care stipulează că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, instanța nu a constatat că, acțiunile organului de urmărire penală sunt ilegale.

39. Mai mult, organul de urmărire penală a avut obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor invocate în actul de sesizare, de a constata atît circumstanțele care dovedesc vinovăția, cît și cele care dezvinovățesc. Totodată, clasarea cauzei penale nu trebuie percepută ca un rebut în activitatea organului de urmărire penală, dar ca o activitate normală de examinare a unei cauze penale. Organul de urmărire penală are drept scop identificarea și sancționarea persoanelor vinovate, dar și prevenirea și curmarea săvîrșirii infracțiunilor. În acest context, se reiterează constatările Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului *(cauza Draganschi împotriva României nr.40890/04),* care a menționat că obligațiunea statului referitoare la investigarea minuțioasă și rezultativă a oricărui fapt pretins a fi infracțional nu implică

nici dreptul de a declanșa o anchetă penală împotriva unui terț sau ca acesta să fie condamnat la sancțiuni de natură penală, nici o obligație de rezultat care ar presupune ca orice urmărire penală trebuie să se finalizeze printr-o condamnare. Dimpotrivă, ca rezultat, reclamantul a fost scos de sub urmărire penală.

40. Totodată, în temeiul Hotărîrii numărul 7 din 04 iulie 2005 a Plenului Curții Supreme de Justiție *cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale*, doar recunoașterea persoanei în calitate de bănuit este un procedeu legal de desfășurare normală a urmăririi penale și prin sine nu afectează drepturile sau libertățile constituționale ale persoanei, precum și nu sunt pasibile de atacare.

41. În speță, instanța de judecată conchide că, drepturile fundamentale ale reclamantului ***** prin acțiunile organului de urmărire penală, ca: dreptul la viața privată, la libertate, la libera circulație, nu au fost afectate. La fel, ***** nu a fost supus unor restrîngeri ca: imposibilitatea legalizării unor acte, consemnarea faptului respectiv în cazierul judiciar.

42. Totodată, în temeiul art.118 alin.(1) *Cod de procedură civilă*, reclamantul ***** nu a prezentat probe care să confirme că, în urma acțiunilor organului de urmărire penală a suportat consecințe drastice pentru sănătate, precum și că imaginea reclamantului a fost grav afectată, fiind deseori înjosit și evitat de colegii de serviciu. Or, la cerere de chemare în judecată nu au fost anexate acte medicale, precum și documente care atestă că reclamantul este angajat în cîmpul muncii.

43. La fel, critic este apreciată invocarea reclamantului în cerere de chemare în judecată pe faptul duratei urmăririi penale de peste un an. Din cerere de chemare în judecată se denotă două perioade în care ***** a fost recunoscut bănuit în cauza penală și anume: 04 august 2020 – 25 septembrie 2020 și 28 iunie 2021 – 13 august 2021. Astfel, la 25 septembrie 2020 și la 13 august 2021 a fost emise ordonanțele procurorului prind scoaterea de sub urmărire penală nr.2019270845 pe cet. ***** *****, bănuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 190 alin.(2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Astfel se constată că, *****, nu deținea calitatea de bănuit o perioadă de un an, deoarece termenul cuprins în perioada 25 septembrie 2020 – 28 iunie 2021, a fost suspendat.

44. Cu referire la pretenția privind compensarea prejudiciului moral în mărime de 120 000 lei, instanța consideră că, chiar dacă reclamantul ***** a suportat anumite suferințe psihice la instrumentarea și examinarea cauzei penale, fiind recunoscut în calitate de bănuit, scoaterea de sub urmărire penală, în raport cu circumstanțele de fapt stabilite supra, constituie o compensație morală suficientă, iar acordarea unei compensații materiale ar fi inechitabilă, în coraport cu acțiunile legale ale organului de urmărire penală și ale instanțelor judecătorești.

45. În acest sens, instanța evidențiază că reclamantul nu a adus alte argumente în vederea susținerii poziției sale cu privire la faptul că în cadrul procesului penal, acțiunile organului de urmărire penală și ale instanței pot fi apreciate ca acţiuni ilicite în sensul art. 2 din *Legea nr. 1545/1998* și în baza cărui articol poate pretinde a fi despăgubit, precum și nu a invocat temeiurile în care se poate pretinde repararea prejudiciului

cauzat de stat, în pofida faptului că sarcina probațiunii în asemenea cazuri este pusă pe seama părților urmare a principiului disponibilității consacrat la art. 27 din *Codul de procedură civilă*, or interesul reclamantului este de a obține cîștig de cauză și, implicit, apărarea drepturilor sale, consolidîndu-și acțiunea cu probe în sensul art. 117 din *Codul de procedură civilă*, întrucît art. 118 alin. (1) din *Codul de procedură civilă*, stipulează expres că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Respectiv, în corespundere cu art. 240 alin. (3) din *Codul de procedură civilă*, instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

46. Prin urmare, se concluzionează că, acțiunea reclamantului este neîntemeiată și urmează a fi respinsă integral.

47. Având în vedere că pretenția reclamantului cu privire la încasarea prejudiciului moral urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, instanța de judecată conchide a respinge și pretențiile cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, or acestea constituie cerință subsecvente pretenției încasarea a prejudiciului moral.

48. În conformitate cu prevederile Legii *nr. 1545 din 25 februarie 1998*, art. art. 236, 238-241 *Cod de procedură civilă*, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de către avocatul Melinteanu Călin, în interesele reclamantului ***** împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu participarea intervenientului accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător **Sîrcu Tatiana**